Твір ЗНО «Чи варто скаржитися на долю, чи вона у наших руках»

Я ознайомився з даною темою твору та відразу зробив свої висновки. Скаржитися на долю, звичайно, можна. Це у нашому суспільстві ніхто не забороняє – адже людина вільна проявляти себе, як схоче. Але такого не варто робити. Ось моя думка. І я ладен навести кілька аргументів на її захист.

Во-перше, допоки людина сидить на одному місці та скаржиться на свою долю, в її житті не відбувається ніяких змін на краще. Тобто, її доля аж ніяк не стає кращою. Навкруги такої людини бігають рідні та друзі, знайомі та просто співчутливі люди. Вони намагаються допомогти: дають поради, метушаться, жаліють. Так минають роки, а людина все одно сидить верхи на одному тому ж стільці та скаржиться.

Щоб змінити життя на краще, потрібно щось для цього зробити. В світовій літературі на це існує добра казка-приклад «Лиха доля». Там дівчина мала лиху долю в образі гидкої старушенції. Але, коли дівчина полюбила свою долю, викупала її, розчесала та вдягнула в нове плаття, доля подобрішала та стала тепліше ставитися до підопічної.

По-друге, на долю не варто скаржитися просто тому, що це заняття – говоріння зайвих слів. Я часто спостерігав, що скаргами захоплюються не ті люди, в кого справжні проблеми, велике горе. Не ті, кого застала лиха година. Скаржаться ті, в кого справи йдуть так-сяк, посередньо. А от люди, в кого доля насправді лиха, не витрачають часу на пусті балачки та скарги. Вони прохають про допомогу, рятують ситуацію. Для них цінна кожна хвилина.

У поемі Тараса Шевченка «Наймичка» головна героїня Ганна мала складну долю. Але вона жодного разу не поскаржилася на неї. Все життя вона дарувала добро та любов іншим.

Доля справді знаходиться у наших власних руках - це підтверджується тим, що ми самі можемо її змінювати.